

✧ Texty na tento týden – Gn 1 a 2; Ex 16:14–30; Iz 58:1–14; Mt 12:1–13; L 13:10–17

✧ **Základní verš**

„A řekl jim: „Sobota je učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou.““ (Mk 2:27.28)

Jako adventisté sedmého dne jsme mezi lidmi pravděpodobně nejvíce známi právě tím, že sedmému dnu týdne – sobotě – přikládáme zvláštní význam. Nejsme prvními ani jedinými křesťany, kteří sobotu chápou podobně. Církev adventistů sedmého dne je však největší křesťanskou církví, která zachovává jako sedmý den sobotu.

Sobota však není především doktrínou, věroučným bodem, ale zkušeností, zážitkem. Proto, aby člověk odhalil skutečný potenciál soboty, potřebuje ji prožívat. V tom nádherně vidíme vzájemnou propojenost mezi věroukou a praxí. Plněší pochopení toho, co sobota znamená, obohatí náš zážitek z jejího zachovávání. Analogicky platí, že správné zachovávání soboty nám pomáhá plněji pochopit její smysl.

Tím, že nás Bůh vyzývá, abychom na 24 hodin odložili svou práci (i když není hotová), chce nás učit, že nejdůležitější v životě není to, co děláme my, ale to, že on se s námi setkává a přichází k nám se svým požehnáním. Zachováváním soboty tedy vyznávám, že mě nespasí to, co dělám já, ale to, co dělá Bůh. Spasení není výsledkem mých skutků, mého snažení, ale přijetí toho, co Bůh vykonal.

Sobota je tak velmi praktickou a konkrétní Boží školou, ve které můžeme více poznávat a chápat našeho Stvořitele a Spasitele, stejně jaké lépe porozumět sami sobě a druhým lidem.

✧ **Týden ve zkratce:**

- Čas užasnout
- Čas nových zkušeností
- Čas poznávání priorit
- Čas hledání vyváženého postoje
- Čas pro společenství
- Podněty k zamyšlení

NE 13. prosince – Čas užasnout

Gn 2:1-3 „¹Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy. ²Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. ³A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo.“

Gn 1. kapitola „¹Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. ²Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůň byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží. ³I řekl Bůh: „Bud' světlo!“ A bylo světlo. ⁴Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy. ⁵Světlo nazval Bůh dnem a tmu nazval nocí. Byl večer a bylo jitro, den první. ⁶I řekl Bůh: „Bud' klenba uprostřed vod a odděluj vody od vod!“ ⁷Učinil klenbu a oddělil vody pod klenbou od vod nad klenbou. A stalo se tak. ⁸Klenbu nazval Bůh nebem. Byl večer a bylo jitro, den druhý. ⁹I řekl Bůh: „Nahromadíte se vody pod nebem na jedno místo a ukaž se souš!“ A stalo se tak. ¹⁰Souš nazval Bůh zemí a nahromaděné vody nazval moři. Viděl, že to je dobré. ¹¹Bůh také řekl: „Zazelenej se země zelení: bylinami, které se rozmnožují semeny, a ovocným stromovým rozmanitého druhu, které na zemi ponese plody se semeny!“ A stalo se tak. ¹²Země vydala zeleň: rozmanité druhy bylin, které se rozmnožují semeny, a rozmanité druhy stromoví, které nese plody se semeny. Bůh viděl, že to je dobré. ¹³Byl večer a bylo jitro, den třetí. ¹⁴I řekl Bůh: „Bud'te světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci! Budou na znamení časů, dnů a let. ¹⁵Ta světla ať jsou na nebeské klenbě, aby svítla nad zemí.“ A stalo se tak. ¹⁶Učinil tedy Bůh dvě veliká světla: větší světlo, aby vládlo ve dne, a menší světlo, aby vládlo v noci; učinil i hvězdy. ¹⁷Bůh je umístil na nebeskou klenbu, aby svítla nad zemí, aby vládla ve dne a v noci a oddělovala světlo od tmy. Viděl, že to je dobré. ¹⁸Byl večer a bylo jitro, den čtvrtý. ²⁰I řekl Bůh: „Hemžete se vody živočišnou havětí a létavci létejte nad zemí pod nebeskou klenbou!“ ²¹I stvořil Bůh veliké netvory a rozmanité druhy všelijakých hbitých živočichů, jimiž se zahemžily vody, stvořil i rozmanité druhy všelijakých okřídlených létavců. Viděl, že to je dobré.

²²A Bůh jim požehnal: „Plodte a množte se a naplňte vody v mořích. Létavci necht' se rozmnožit na zemi.“ ²³Byl večer a bylo jitro, den pátý. ²⁴I řekl Bůh: „Vydej země rozmanité druhy živočichů, dobytek, plazy a rozmanité druhy zemské zvěře!“ A stalo se tak. ²⁵Bůh učinil rozmanité druhy zemské zvěře i rozmanité druhy dobytka a rozmanité druhy všelijakých zeměplazů. Viděl, že to je dobré. ²⁶I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl našim obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“ ²⁷Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. ²⁸A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“ ²⁹Bůh také řekl: „Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm. ³⁰Veškeré zemské zvěři i všemu nebeskému ptactvu a všemu, co se plazí po zemi, v čem je živá duše, dal jsem za pokrm veškerou zelenou bylinu.“ A stalo se tak. ³¹Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý.“

Gn 2. kapitola „¹Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy. ²Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. ³A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo. ⁴Toto je rodopis nebe a země, jak byly stvořeny. V den, kdy Hospodin Bůh učinil zemi a nebe, ⁵nebylo na zemi ještě žádné polní křovisko ani nevzcházela žádná polní bylina, neboť Hospodin Bůh nezavlažoval zemi deštěm, a nebylo člověka, který by zemi obdělával. ⁶en záplava vystupovala ze země a napájela celý zemský povrch. ⁷I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chrápní dech života. Tak se stal člověk živým tvorem. ⁸A Hospodin Bůh vysadil zahradu v Edenu na východě a postavil tam člověka, kterého vytvořil. ⁹Hospodin Bůh dal vyrůst ze země všemu stromoví žádoucím na pohled, s plody dobrými k jídlu, uprostřed zahrady pak stromu života a stromu poznání dobrého a zlého. ¹⁰Z Edenu vychází řeka, aby napájela zahradu. Odtud dál se rozděluje ve čtyři hlavní toky. ¹¹Jméno prvního je Píson; ten obtéká celou zemi Chavílu, v níž je zlato, ¹²a zlato té země je skvělé; je tam také vonná pryskyřice a kámen karneol. ¹³Jméno druhé řeky je Gichón; ta obtéká celou zemi Kúš. ¹⁴Jméno třetí řeky je Chidekel; ta teče východně od Asýrie. Čtvrtá řeka je Eufrat. ¹⁵Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil. ¹⁶A Hospodin Bůh člověku přikázal: „Z každého stromu zahrady smíš jíst. ¹⁷Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejez. V den, kdy bys z něho pojedl, propadneš smrti.“ ¹⁸I řekl Hospodin Bůh: „Není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou.“ ¹⁹Když vytvořil Hospodin Bůh ze země všechnu polní zvěř a všechno nebeské ptactvo, přivedl je k člověku, aby viděl, jak je nazve. Každý živý tvor se měl jmenovat podle toho, jak jej nazve. ²⁰Člověk tedy pojmenoval všechna zvířata a nebeské ptactvo i všechnu polní zvěř. Ale pro člověka se nenašla pomoc jemu rovná. ²¹I uvedl Hospodin Bůh na člověka mrákotu, až usnul. Vzal jedno z jeho žeber a uzavřel to místo masem. ²²A Hospodin Bůh utvořil z žeber, které vzal z člověka, ženu a přivedl ji k němu. ²³Člověk zvolal: „Toto je kost z mých kostí a tělo z mého těla! Ať muženu se nazývá, vždyť z muže vzata jest.“ ²⁴Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem. ²⁵Oba dva byli nazí, člověk i jeho žena, ale nestyděli se.“

PO 14. prosince – Čas nových zkušeností

Ex 16:19-30 „¹⁹Mojžíš jim řekl: „Nikdo ať si nenechává nic do rána!“ ²⁰Ale oni Mojžíše neposlechli a někteří si něco do rána nechali. To však zčervivělo a páchlo. Mojžíš se na ně rozlítil. ²¹Sbírali to tak ráno co ráno, kolik každý k jídlu potřeboval. Když však začalo hřát slunce, rozpustilo se to. ²²Šestého dne nasbírali toho chleba dvakrát tolik, totiž dva ómery na osobu. Tu přišli všichni předáci pospolitosti a oznámili to Mojžíšovi. ²³Ten jim řekl: „Toto praví Hospodin: Zítřka je slavnost odpočínutí, Hospodinův svatý den odpočinku. Co je třeba napécti, napečte, a co je třeba uvařit, uvařte. A vše, co přebývá, uložte a opatrujte do rána.“ ²⁴Uložili to tedy do rána, jak Mojžíš přikázal. A nezapáchalo to, ani se do toho nedali červi. ²⁵Mojžíš pak řekl: „Snězte to dnes, protože dnes je Hospodinův den odpočinku. Dnes nenačnete na poli nic. ²⁶Šest dní budete sbírat, ale sedmý den je den odpočinku. Ten den nebude nic padat.“ ²⁷Když přesto někteří z lidu sedmého dne vyšli, aby sbírali, nic nenašli. ²⁸Hospodin řekl Mojžíšovi: „Jak dlouho se budete zpěčovat a nebudete dbát mých příkazů a řádů? ²⁹Hled'te, vždyť Hospodin vám dal den odpočinku. Proto vám dává šestého dne chléb na dva dny. Zůstaňte každý, kde jste, ať nikdo sedmého dne nevychází ze svého místa.“ ³⁰Lid tedy sedmého dne odpočíval.“

Ex 16:14-18.31-35 „¹⁴Když rosa přestala padat, hle, na povrchu pouště leželo po zemi cosi jemně šupinatého, jemného jako jíní. ¹⁵Když to Izraelci viděli, říkali jeden druhému: „Man hů?“ (To je: „Co je to?“) Nevěděli totiž, co to je. Mojžíš jim řekl: „To je chléb, který vám dal Hospodin za pokrm.“

¹⁶Hospodin přikázal toto: Nasbírejte si ho každý, kolik potřebujete k jídlu. Každý vezmete podle počtu osob ve svém stanu ómer na hlavu.“ ¹⁷Izraelci tak učinili a nasbírali někdo více, někdo méně. ¹⁸Pak odměřovali po ómeru. Ten, kdo nasbíral mnoho, neměl nadbytek, a kdo nasbíral málo, neměl nedostatku. Nasbírali tolik, kolik každý k jídlu potřeboval.

³¹Dům izraelský pojmenoval ten pokrm mana. Byl jako koriandrové semeno, bílý, a chuťnal jako medový koláč. ³²Mojžíš řekl: „Hospodin přikázal toto: Naplň tím ómer, aby to bylo opatrováno po všechna vaše pokolení, aby viděla chléb, kterým jsem vás na poušti živil, když jsem vás vyvedl z egyptské země.“ ³³Aronovi Mojžíš řekl: „Vezmi jeden džbán, nasyp do něho plný ómer many a ulož to před Hospodinem, aby to bylo opatrováno po všechna vaše pokolení.“ ³⁴Aron to tedy uložil před schránou svědectví, aby to bylo opatrováno, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. ³⁵Izraelci jedli manu po čtyřicet let, dokud nepřišli do země, v níž se měli usadit; jedli manu, dokud nepřišli na pokraj kenaanské země.“

ÚT 15. prosince – Čas poznávání priorit

Iz 58:11-14 „¹¹Hospodin tě povede neustále, bude tě sytit i v krajinách vyprahlých, zdatnost dodá tvým kostem; budeš jako zahrada zavlažovaná, jako vodní zřídlo, jemuž se vody neztrácejí. ¹²Co bylo od věků v troskách, vybudují ti, kdo z tebe vzejdou, opět postavíš, co založila minulá pokolení. Nazvou tě tím, jenž zazdívá trhliny a obnovuje stezky k sídlům. ¹³Jestliže v den odpočinku upustíš od svých pochůzek, od prosazování svých zálib v můj svatý den, nazveš-li den odpočinku rozkošným, svatý den Hospodinův přeslavným, budeš-li jej slavit tak, že se vzdáš svých cest, že přestaneš hovět svým zálibám a nepovedeš plané řeči, ¹⁴tu nalezněš rozkoš v Hospodinu „a já ti dovolím jezdit po posvátných návrších země a z dědictví tvého otce Jákoba tě budu živit.“ Tak promluvil Hospodinova ústa.“

Iz 58:1-10 „¹Volej z plna hrdla, bez zábran! Rozezvuč svůj hlas jako polnicí! Mému lidu ohlas jeho nevěrnost, domu Jákobovu jeho hříchy. ²Den co den se mne dotazují, chtějí poznat moje cesty jako pronárod, jenž koná spravedlnost a řád svého Boha neopouští; na spravedlivé rady se mě doptávají, chtějí by můj Boha blízko. ³Proč se postíme, a nevšímáš si toho? Pokořujeme se, a nebereš to na vědomí. Právě v den, kdy se postíváte, hovíte svým zálibám a honíte všechny své dělníky. ⁴Postíte se jenom pro spory a hádky, abyste mohli svévolně udeřit pěstí. Nepostíte se tak, aby bylo slyšet váš hlas na výšině. ⁵Což to je půst, který si přejí? Den, kdy se člověk pokořuje, kdy hlavu sklání jako rákos, žnící obléká a popelem si podestýlá? Dá se toto nazvat postem, dnem, v němž má Hospodin zalíbení? ⁶Zdalipak půst, který já si přeji, není toto: Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbít? ⁷Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez příštěší? Vidíš-li nahého, obléknot ho, nebýt netečný k vlastní krvi? ⁸Tehdy vyrazí jak jitřenka tvé světlo a rychle se zhojí tvá rána. Před tebou půjde tvá spravedlnost, za tebou se bude ubírat Hospodinova sláva. ⁹Tehdy zavoláš a Hospodin odpoví, vykřikneš o pomoc a on se ozve: „Tu jsem!“ Odstraní-li ze svého středu jho, hrozcí prst a ničemná slova, ¹⁰budeš-li štědrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne.““

Jr 17:19-27 „¹⁹Toto mi praví Hospodin: „Jdi a postav se v bráně synů mého lidu, jíž vcházejí a vycházejí judští králové, a ve všech jeruzalémských branách. ²⁰Řekni jim: Judští králové, celé Judsko a všichni obyvatelé Jeruzaléma, kteří vcházejte těmito branami, slyšte slovo Hospodinovo: ²¹Toto praví Hospodin: Bedlivě dbejte, abyste nenosili břemena v den odpočinku a nepřinášeli je do jeruzalémských bran. ²²Nevynášejte břemena ze svých domů v den odpočinku a nevykonávejte žádnou práci, ale ať je vám den odpočinku svatý, jak jsem přikázal vašim otcům. ²³Ale neposlechli a ucho nenaklonili, nýbrž zůstali tvrdošíjní, neslyšeli a nepřijali napomenutí. ²⁴Budete-li mě opravdu poslouchat, je výrok Hospodinův, a v den odpočinku nebudete přinášet břemena do bran tohoto města, ale bude vám den odpočinku svatý a nebudete v něm konat žádnou práci, ²⁵budou vcházet branami tohoto města králové a velmožové, kteří dosednou na Davidův trůn, budou jezdit na voze a na koních, oni i jejich velmožové, muži judští a obyvatelé Jeruzaléma, a toto město bude trvat navěky. ²⁶Z judských měst a z okolí Jeruzaléma, ze země Benjamínovy, z Přímořské nížiny, z pohoří, z Negebu přijdou a přinesou do Hospodinova domu obětí zápalnou, obětí hod i obětí přídavnou a kadidlo, přinesou i obětí děkovnou. ²⁷Nebudete-li mě poslouchat a den odpočinku vám nebude svatý, ale budete-li v den odpočinku nosit břemena a vcházet s nimi do jeruzalémských bran, zanitím v jeho branách oheň a ten požře jeruzalémské paláce a neuhasne.““

ST 16. prosince – Čas hledání vyváženého postoje

L 13:10-17 „¹⁰V sobotu učil v jedné synagoze. ¹¹Byla tam žena, která byla stížena nemocí už osmnáct let: byla úplně sehnutá a nemohla se vůbec napřímít. ¹²Když ji Ježíš spatřil, zavolal ji a řekl: „Ženo, jsi zproštěna své nemoci“ a vložil na ni ruce; ¹³ona se ihned vzpřímila a velebila Boha. ¹⁴Avšak představený synagogy, pobouřen tím, že Ježíš uzdravuje v sobotu, řekl zástupu: „Je šest dní, kdy se má pracovat; v těch tedy přicházejte, abyste byli uzdravováni, a ne v den sobotní.“ ¹⁵Na to Pán odpověděl: „Pokrytci! Neodvažuje každý z vás v sobotu vola nebo osla od žlabu a nevede ho napájet? ¹⁶A tato žena, dcera Abrahamova, kterou držel satan spoutanou po osmnáct let, neměla být vysvobozena z těchto pout v den sobotní?“ ¹⁷Těmito slovy byli všichni jeho protivníci zahanbeni, ale celý zástup se radoval nad podivuhodnými činy, které Ježíš konal.“

Mt 5:17-18 „¹⁷Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit. ¹⁸Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákonu, dokud se všechno nestane.“

Mt 12:1-13 „¹V ten čas šel Ježíš v sobotu obilím. Jeho učedníci dostali hlad a začali mnout zrní z klasů a jíst. ²Když to viděli farizeové, řekli mu: „Hle, tvoji učedníci dělají, co se nesmí dělat v sobotu!“ ³On však jim řekl: „Nečetli jste, co udělal David, když měl hlad, on i ti, kdo byli s ním? ⁴Jak vešel do domu Božího a jedli posvátné chleby, ačkoli to nebylo dovoleno jemu ani těm, kdo ho provázeli, nýbrž jen kněžím? ⁵A nečetli jste v Zákoně, že kněží službou v chrámě porušují sobotu, a přesto jsou bez viny? ⁶Pravím vám, že zde je víc než chrám. ⁷Kdybyste věděli, co znamená ‚milosrdenství chci, a ne obětí‘, neodsuzovali byste nevině. ⁸Vždyť Syn člověka je pánem nad sobotou.“ ⁹Odtud šel dál a přišel do jejich synagogy. ¹⁰A byl tam člověk s odumřelou rukou. Otázali se Ježíše: „Je dovoleno v sobotu uzdravovat?“ Chtěli ho totiž obžalovat. ¹¹On jim řekl: „Kdyby někdo z vás měl jedinou ovečku, a ona by mu v sobotu spadla do jámy, neuchopil by ji a nevytáhl? ¹²A ož je člověk cennější než ovece! Proto je dovoleno v sobotu činit dobře.“ ¹³Potom řekl tomu člověku: „Zvedni tu ruku!“ Zvedl ji, a byla zase zdravá jako ta druhá.“

Mk 2:27-28 „²⁷A řekl jim: „Sobota je učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu. ²⁸Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou.““

ČT 17. prosince – Čas pro společenství

Sk 16:13-14 „¹³V sobotu jsme vyšli za bránu k řece, protože jsme se domnívali, že tam bude modlitebna; posadili jsme se a mluvili k ženám, které se tam sešly. ¹⁴Poslouchala nás i jedna žena jménem Lydie, obchodnice s purpurem z města Thyatir, která věřila v jediného Boha. Pán jí otevřel srdce, aby přijala, co Pavel zvěštoval.“

Sk 13:14-45 „¹⁴Přes Perge šli dál do Pisidské Antiochie. Když nastala sobota, vešli do synagogy a posadili se. ¹⁵Po čtení ze Zákonu a Proroků vyběhli je představení synagogy: „Bratři, máte-li slovo povzbuzení, promluvejte k lidu.“ ¹⁶Tu povstal Pavel, pokynul rukou a řekl: „Muži izraelští a s nimi vy, kteří ctíte jediného Boha, slyšte mne! ¹⁷Bůh tohoto izraelského lidu si vyvolil naše praotce, učinil z nich za jejich pobytu v Egyptě silný národ a vyvedl svou velkou mocí. ¹⁸Celých čtyřicet let trpělivě snášel jejich chování na poušti, ¹⁹a když vyhladil sedm národů v kanaánské zemi, dal ji v úděl svému lidu. ²⁰To trvalo asi čtyři sta padesát let. Potom jim dával soudce až do proroka Samuela. ²¹Pak chtěli krále, a Bůh jim dal Saula, syna Kíšova, z pokolení Benjaminova, který jim vládl čtyřicet let. ²²Ale zbavil ho moci a povolal jim za krále Davida, o němž vydal své domněnky: „V Davidovi, synu Isajovu, jsem našel muže, jakého jsem měl na mysli. On splní vše, co chci.“ ²³A z Davidova potomstva dal Bůh Izraeli podle svého slibu Spasitele Ježíše. ²⁴Před jeho vystoupením kázal Jan všemu izraelskému lidu, aby se odvrátili od svých hříchů a dali se pokřtít. ²⁵Když Jan končil své poslání, řekl: „Já nejsem ten, za koho mě pokládáte. Za mnou přichází někdo, jemuž nejsem hoden rozvázat řemínek na jeho nohou.“ ²⁶Bratři z rodu Abrahamova i vy, kteří s nimi ctíte jediného Boha, nám bylo posláno toto slovo spásy. ²⁷Ale obyvatelé Jeruzaléma a jejich vůdcové Spasitele nepoznali, odsoudili ho, a tak naplnili slova proroků, která se čtou každou sobotu. ²⁸Ačkoli na něm nenalezli žádný důvod pro trest smrti, vymohli si na Pilátovi, aby ho dal popravít. ²⁹Když udělali všechno přesně tak, jak to bylo o něm v Písmu napsáno, snáli jej z kříže a položili do hrobu. ³⁰Ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých ³¹a on se po mnoho dní zjevoval těm, kteří s ním přišli z Galileje do Jeruzaléma; ti jsou nyní jeho svědky před lidem. ³²My vám přinášíme radostnou zprávu, že slib, daný našim praotcům, ³³splnil Bůh nám, jejich dětem, a vzkřísil Ježíše; vždyť je o něm psáno v druhém Žalmu: „Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil.“ ³⁴To, že jej vzkřísil z mrtvých, takže se už neproměnil v prach, slíbil těmito slovy: „Věrně vám splním zaslíbení, která jsem dal Davidovi.“

³⁵A pak na jiném místě říká: „Nedopustíš, aby se tvůj Svátý rozpadl v prach.“ ³⁶David sloužil Bohu za svého života, potom podle jeho vůle zemřel, byl uložen k svým předkům a rozpadl se v prach. ³⁷Ten však, kterého Bůh vzkřísil, se neobrátí v prach. ³⁸Budíž vám tedy známo, bratři, že skrze něho se vám zvestuje odpuštění všech hříchů, a to i těch, jichž vás nemohl zprostit Mojžíšův zákon. ³⁹Ale v něm je ospravedlněn každý, kdo věří. ⁴⁰Strážte se proto, aby vás nepostihlo, o čem se mluví v Prorocích: ⁴¹„Vy, kteří mnou pohrdáte, otevřete oči, zděste se a dejte se na útěk, protože já učiním ve vašich dnech něco, čemu nikdy neuvěříte, když vám to bude někdo vypravovat.“ ⁴²Když Pavel a Barnabáš vycházeli ze synagogy, všichni je prosili, aby k nim o tom všem znovu promluvili příští sobotu. ⁴³Shromáždění se rozcházelo a mnoho židů i obrácených pohanů, kteří ctili jediného Boha, doprovázelo Pavla a Barnabáše; ti s nimi rozmlouvali a povzbuzovali je, aby se drželi Boží milosti. ⁴⁴Příští sobotu přišlo skoro celé město slyšet Boží slovo. ⁴⁵Když židé viděli tolik lidí, naplnila je závist a začali Pavlovým slovům odporovat a rouhat se.“

Sk 17:1-5 „¹Dali se cestou, která vede přes města Amfipolis a Apollonii a přišli do Tesaloniky, kde měli Židé synagogy. ²Pavel jako obvykle přišel do jejich shromáždění a po tři soboty k nim mluvil, ³vykládal Písmo a dokazoval, že Mesiáš musel trpět a vstát z mrtvých. „A ten Mesiáš,“ řekl Pavel, „je Ježíš, kterého já vám zvěstuji.“ ⁴Někteří z nich se tím dali přesvědčit a připojili se k Pavlovi a Silasovi, také velmi mnoho Řeků, kteří už ctili jediného Boha, a nemálo žen z významných rodin. ⁵To však naplnilo Židy hněvem a závistí. S pomocí několika ničemných lidí z ulice vyvolali srocné davu a tak pobouřili celé město. Pak napadli Jásonův dům a chtěli Pavla a Silase postavit před shromáždění.“

Sk 18:4 „Každou sobotu mluvil v synagoze a snažil se získat židy i pohany.“

PÁ 18. prosince – Podněty k zamyšlení

Přečti si 29. kapitulu „Sobota“ z knihy Ellen G. Whiteové Touha věků (DA 281–289; TV 176–181).

Žádné jiné ustanovení, které bylo Židům svěřeno, je neodlišovalo od ostatních národů tolik jako svěcení soboty. Bůh si přál, aby zachovávání soboty bylo znamením toho, že jsou jeho lidem, že se odvrátili od modloslužby a jsou spjati s ním. Pokud však lidé chtějí zachovávat svatou sobotu, musí být sami svatí. Prostřednictvím víry musí mít účast na Kristově spravedlnosti. Když Bůh Izraelcům přikázal: „Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svátý“, řekl jim také: „Buďte mými muži svatými.“ (Ex 20,8; Ex 22, 30) Jen tak mohla sobota označovat Izrael jako lid, který slouží pravému Bohu.“ (DA 283; TV 177)

Sobota je tedy znamením Kristovy posvěcující moci. Je určena každému, koho Kristus posvěcuje. Patří všem, kdo se skrze něho stávají součástí Božího Izraele.“ (DA 288.289; TV 181)

Otázky k rozhovoru

1. Adventisté sedmého dne často uvažují o tom, co v sobotu není vhodné dělat. Vypracujte seznam pozitivních otázek, které by nám pomohly zaměřit se na ideály, o kterých jsme hovořili v této lekci a které zdůrazňují sobotu jako příležitost poznávat Boha. Například: „Co z mých sobotních aktivit mi pomáhá lépe poznávat, jaký je Bůh?“
2. Zamyslete se nad uvedenými citáty Ellen G. Whiteové. Naznačují, že to, co charakterizuje společenství lidí zachovávajících sobotu, není formální dodržování soboty. Jací by měli být ti, kteří jsou „účastníky Kristovy spravedlnosti“ a stali se „svatými“? Co to má společného se sobotou?
3. Jak lze obohatit vaše prožívání soboty? Identifikujte tři cíle, které budou zaměřeny na to, co byste se v příštích dvanácti měsících rádi naučili díky zachovávání soboty.

